

[Zoletic and Others v. Azerbaijan](#) (br. 20116/12), 7.10.2021.¹

Povreda člana 4.2. EK proceduralni aspekt – obaveza države da provede učinkovitu istragu

Aplikanti su 33 državljanina Bosne i Hercegovine koji su rođeni između 1952. i 1990. godine i žive u raznim dijelovima Bosne i Hercegovine.

Aplikanti su angažirani iz Bosne i Hercegovine kao privremeni građevinski radnici u Azerbejdžan. Slučaj se odnosi na navode o tome kako je prema aplikantima postupao Serbaz Design and Construction LLC, a naknadno i vlasti, te naknadni propust vlasti da ih zaštiti.

Pozivajući se na član 4. stav 2. (zabrana prisilnog rada), član 6. (pravo na pošteno suđenje) i član 1. Protokola br. 1 (zaštita imovine), aplikanti se žale da su bili žrtve trgovine ljudima i prisilnog rada.

Evropski sud je utvrdio da tužena država nije ispunila svoju proceduralnu obavezu da pokrene i provede učinkovitu istragu navoda aplikanata u vezi s navodnim prisilnim radom i trgovinom ljudima.

[Diordjevic v. France](#) (br. 15572/17), 7.10.2021.

Aplikacija odbačena kao nedopuštena

Aplikant je Zlatimir Đorđević, državljanin Srbije koji živi u Bondyju (Francuska).

Aplikantu, koji je osuđen za ponavljanje krivičnog djela zavjere radi počinjenja krađe u sklopu organizirane bande, oduzeta je zgrada kao dodatna kazna.

Pozivajući se na član 1. Protokola br. 1 (zaštita imovine), aplikant tvrdi da je oduzimanje zgrade predstavljalo nesrazmjerno miješanje u njegova imovinska prava. On ističe da je imovina zakonito stečena mnogo prije počinjenja krivičnih djela za koja su ga osudili krivični sudovi.

Evropski sud je primijetio da je oduzimanje imalo dostupnu i predvidljivu pravnu osnovu s ciljem borbe protiv organiziranog kriminala kažnjavanjem sudjelovanja u kriminalnom udruženju kaznom koja treba imati odvraćajući efekat.

Također je istaknuto da je oduzimanje imovine stečene kriminalnim radnjama odigralo važnu ulogu, kako u pravnom sistemu nekoliko država ugovornica, tako i na međunarodnoj novou, te da se to trenutno koristi ne samo u svrhu izvođenja dokaza o kriminalnim aktivnostima, već i kao posebna kazna.

Uzimajući u obzir izrazito prijekornu prirodu aplikantovog ponašanja i profit kriminalne organizacije na čijem je čelu, Sud je zaključio da oduzimanje nije bilo nesrazmjerno. Na kraju, Sud je primijetio da je aplikant bio u mogućnosti dovoljno zastupati svoj slučaj pred tri nivoa nadležnosti.

¹ Informacije su pripremljene u saradnji između Ustavnog suda Bosne i Hercegovine i Odjela za edukaciju i sudsku dokumentaciju Sekretarijata Visokog sudskog i tužilačkog vijeća Bosne i Hercegovine. Iste su informativnog karaktera i ne obavezuju Sud.

[Syrianos v. Greece](#) (br. 49529/12), 7.10.2021.

Povreda člana 8. EK vezano za četvrti set disciplinskog postupka

Aplikant je Rami Syrianos, grčki državljanin, rođen 1988. godine. Živi u Larissi (Grčka).

Predmet se odnosi na disciplinske mjere izrečene aplikantu zbog odbijanja da se podvrgne pretresima u zatvoru Diavata (Solun) i zatvoru Nigrita (Serres), gde se nalazio u pritvoru.

U 2011. i 2012. godini protiv aplikanta su pokrenuta četiri disciplinska postupka. Po okončanju svakog od prva tri postupka, disciplinski odbor dotičnog zatvora izrekao je aplikantu, zbog neposlušnosti, mjeru zatočeništva u "posebnoj ćeliji" u trajanju od deset dana. U četvrtom postupku aplikant je prvo bio smješten u „prijemnu sobu“ u poluizolaciji prije nego što je prebačen u drugi zatvor. Aplikant se žalio na navedene odluke a njegove žalbe su odbijene.

Pozivajući se na čl. 3 (zabrana nečovječnog ili ponižavajućeg postupanja) i 8 (pravo na poštovanje privatnog života) Konvencije, aplikant se žali na disciplinske mjere koje su mu izrečene svaki put kada je odbio poslušati naredbu zatvorskih vlasti da se skine i podvrgne analnom pregledu.

[Bartolo Parnis and Others v. Malta](#) (br. 49378/18, 49380/18, 49496/18 i 49676/18), 7.10.2021.

Povreda člana 1. Protokola 1

Povreda člana 13. u vezi sa članom 1. Protokola broj 1 uz EK

Aplikantice su Greta Bartolo Parnis, Patricia Anastasi, Anna Maria Saddemi i Josephine Azzopardi, malteške državljanke.

Slučaj se odnosi na njihovu imovinu koja je pogođena Zakonom iz 2007. godine, za koji tvrde da krši njihova imovinska prava s obzirom na to da je vlasnicima koji su primali vrlo nisku zakupninu nametnut prinudni zakup, te pravne lijekove u vezi navedenog. Ovim zakonom dopušteno je zakupcima koji nisu deložirani da ostanu u zauzetom prostoru pod posebnim uvjetima (uključujući nisku stanarinu). Na temelju ovog zakona stanari predmetnih stanova nastavili su tamo boraviti.

Oni su se pozvali na član 1 Protokola br. 1 uz Konvenciju (zaštita imovine), te član 13. Konvencije (pravo na djelotvoran pravni lijek). Podnositelji predstavke su se žalili da kršenje njihovih imovinskih prava, u odnosu na stanove koji su i dalje bili predmet zakona iz 2007., nije dovedeno do kraja i da Ustavni sud koji je odlučivao u njihovim predmetima nije adekvatno nadoknadio povredu, s obzirom na vrijednost imovine.

Evropski sud je, između ostalog, istakao da imovina nije vraćena aplikantima, niti je Ustavni sud naložio deložaciju stanara, niti alternativno postavio višu buduću najamninu. Iako je Ustavni sud naložio da se stanari više ne mogu oslanjati na relevantne zakonske odredbe iz 2007. godine kako bi očuvali prava zakupa na nekretnini, Sud je već izrazio sumnju u učinkovitost takvog pristupa. U novijoj presudi [Cauchi protiv Malte](#), Sud je zaključio da takvo odlučivanje Ustavnog suda nije imalo učinak na okončanje kršenja obzirom da, više od dvije godine nakon presude domaćeg suda, aplikanti nastavljaju trpjeti istu povredu svojih imovinskih prava.

Uzimajući u obzir odlučivanja domaćih sudova koji se odnose na član 1. Protokola br. 1, Sud smatra da nije potrebno detaljno preispitivati osnovanost aplikacije. Utvrđuje da su, kako su utvrdili domaći sudovi, aplikanti morali snositi nesrazmjeran teret. Štoviše, kako je Sud već utvrdio u kontekstu statusa žrtve aplikantata, domaći sudovi nisu omogućili dovoljnu olakšicu aplikantima koji i dalje trpe istu povredu.